

Nr 52.

Av herr **Arrhén**, om viss ändring i reservbefälskungörelsen för armén.

Under 1920- och 1930-talen genomgick ett förhållandevis stort antal personer utbildningskurser i den frivilliga landstormsrörelsens regi och befordrades till officerare och underofficerare. När andra världskriget kom, inkallades dessa befälskategorier i beredskapstjänst och gjorde, i trots av att de egentligen var överåriga, tjänst till krigets slut. De mest kvalificerade av dem erhöll vid 1944 års omorganisation inom befälskårerna anställning i reserven. Samtliga jag här avser var då minst 48 år eller däröver, ett antal redan 50 år eller däröver. Det sammanlagda antalet kan beräknas till omkring hundra, cirka 60 kaptener samt återstoden löjtnanter eller fanjunkare.

Enligt generalorder (nr 2140 den 21 juni 1943; TLA nr 89) överfördes dessa fredskonstituerade landstormsofficerare och officerare vid TAK till officerare i reserven eller till värnpliktiga officerare. De reservofficerare, som anställdes enligt här nämnda generalorder, blev jämlikt punkterna 6 och 7 i samma order, jämförda med kungl. breven av den 30 juni och den 17 december 1943 (TLA nr 63 och 111), underkastade reservbefälskungörelsen för armén (SFS 1943: 815). Därvid skulle iakttagas dels att ifrågavarande personal skulle anses tillhöra kategorien värnpliktsavgångna, dels ock att till personalen icke skulle utgå pension eller däremot svarande förmåner i vidare mån än att den, som vid överföringen innehade anställning såsom underofficer i reserven, skulle äga bibehålla den rätt till pension han må ha förvärvat i dylik anställning.

Nu gällande bestämmelser på området innebär alltså, att de till reserven överförda, tidigare fredskonstituerade landstormsofficerarna undantagits från rätten till pension, i trots av att de *i likhet med alla andra reservofficerare är tjänstgöringsskyldiga i krig till och med 65 års ålder*. Det förefaller mig, som om rimliga skäl för en dylik uppdelning icke föreligger med hänsyn till dels de offer i tid och pengar, som den kategori, det här gäller, underkastat sig i och för sin utbildning, och dels att de nu i fråga om tjänstgöringsskyldighet står i samma linje som andra, vilka anställdes i reserven.

Med anledning av det sagda hemställer jag,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om sådan ändring i reservbefälskungörelsen för armén (SFS 1943: 815), att de inskränkningar, vilka avsetts att gälla de kategorier, som anställts enligt generalorder 1943: 2140 (TLA nr 89), upphäves i syfte att uppnå jämställdhet i pensionshänseende för officerare i reserven.

Stockholm den 21 januari 1953.

Erik Arrhén.